

merligt Resultat. Det ser ikke ud til, at det i den nærmeste Fremtid skal blive bedre.

Naar det Forslag, der nu her ligger for, og som forhaabentlig i indeværende Samling skal blive til Lov, træder ud i Livet, kunde man ganske vist fra den Side, hvor man skal arbejde med Loven, ønske den anderledes, men jeg skal erkende, at selv om der er forskellige Ting, man kunde ønske anderledes, selv om der er Ting, der ere blevne satte ind i Loven, uagtet der er blevet raabt et Varsko til dem, der havde Magten til at forme Forslaget, ville de, der skulle arbejde med Loven, gaa til dette Arbejde med god Villie, og man vil søge — det er jeg vis paa — at faa ud af Loven det, man kan. Man møder ikke med forudfattede Meninger, man ser kun i Loven det gode Princip, at den bringer Penge til de fattige, og det er, tror jeg, for Fagforeningerne det væsentligste Princip. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som talte om Sagen i Gaar, har nogen Ret, naar han siger, at Lovforslaget her i det væsentlige kun er en Ramme, det virkelige Indhold skal gives den ude i Livet. Det tror jeg ogsaa, og da jeg har den Opfattelse, at de døde Lovparagraffer ikke ere det levende Liv, men at det er dette, der skal give Sagen Indhold, tror jeg, at man fra Fagorganisationernes Side med den bedste Villie vil gaa til at indordne sig under den Lov, vi forhaabentlig faa paa Grundlag af det her foreliggende Forslag.

Den ærede Ordfører mente, at hvis den — lad os kalde den saa — foreløbige Løsning af Opgaven, som man nu her er naaet til, var fremkommen i et større Land, vilde det have vakt betydelig mere Opmærksomhed, end nu vil blive Tilfældet, og det er naturligvis rigtigt, men jeg tør dog smigre Danmark med, at helt upaaagtede ere vi ikke i Henseende til den sociale Lovgivning, og navnlig ikke, hvad de faglige Organisationer angaar. Vi staa her i Danmark med en Organisation af 75 pCt. af de industrielle Arbejdere. Det har ikke noget andet Land, ikke en Gang det gamle gennemorganiserede Land England har det. Og paa den anden Side staa Arbejdsgiverorganisationerne med en tilsvarende Procent, saa stor, som heller intet andet Land har haft at opvise. For saa vidt have vi allerede her i Danmark tiltrukket os en vis Opmærksomhed, og Opmærksomheden er bleven skærpet ved forskellige Tildragelser paa dette Omraade, Tildragelser, som have vakt Omtale Verden over. Jeg tror derfor nok, at til Trods

for, at vi ere et lille Land, er der gaaet saa meget forud, Opmærksomheden er saa meget henvendt paa danske Organisationer, at man med vaagent Øje ude fra vil følge, hvorledes den Lov, som vi forhaabentlig faa paa Grundlag af dette Forslag, virker i Livet. Opmærksomheden findes først og fremmest blandt de udenlandske Fagorganisationer, men ogsaa i andre Lande ere Fagorganisationerne nu blevne en Faktor, man lægger Mærke til, og Efterretningerne herfra om, hvorledes det gaar os, spredes viden om, saa vi kunne være forvissede om, at Eksemplet herfra følges med den største Interesse. Jeg vil derfor slutte mig til den ærede Ordførers Haab om, at man i det andet Ting vil tage lige saa varsomt paa denne Sag, som vi have gjort det i dette Ting, hvor man fra alle Sider har resigneret, opgivet Ønsker, for vor Del endog meget kære Ønsker, meget stærke, brændende Krav, vi mente at have Ret til at stille. Vi have slaaet af paa disse Krav, fordi vi først og fremmest nu vilde have et Resultat, som var brugbart. Som sagt, jeg slutter mig til det Haab, som den ærede Ordfører fremsatte, at de forskellige Partier i det andet Ting ville vise den samme Resignation, som her er vist, saa at der kan komme en Lov ud af det Forslag, her ligger for.

Birck: Jeg ønsker i Tilslutning til de Udtalelser, der ere faldne, at give Loven mine gode Ønsker med paa dens Vej op til Landstinget. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, der nu satte sig, at vi kunne godt være komne før Norge, om vi havde ophøjet Poul Rasmusens Forslag til Lov. Det ærede Medlem erkendte, at Loven væsentlig er en Ramme, og for saa vidt kunde det Poul Rasmusenske Forslag være en lige saa god Ramme som det foreliggende Forslag. Jeg taler paa egne og mine Partifællers Vegne, naar jeg udtaler Haabet om, at dette Lovforslag endnu i Aar maa faa Hans Majestæt Kongens Sanktion.

P. Knudsen: Det maa maaske være mig tilladt som Medlem af den Kommission, der har udarbejdet Grundlaget for det Lovforslag, som nu foreligger til endelig Vedtagelse i dette Ting, at sige et Par Ord, inden det forlader dette Ting for at gaa op i det andet. Jeg ønsker da at udtale Haabet om, at det andet Ting ligesom dette Ting vil føre Sagen igennem, saa at dette Lovforslag kan naa at blive til Lov endnu i denne Samling.